

Ügyvédi Iroda, ügyintéző: [redacted] ügyvéd
[redacted] helyettesítésre jogosult [redacted] Ügyvédi
Iroda, ügyintéző: [redacted] ügyvéd [redacted] által képviselt
Finalp Zrt. (Szeged, Római körút 21.) **felperesnek**, Csuka és Vámos Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Csuka Zoltán ügyvéd (Kaposvár, Németh István fasor 47. 3/14.) által képviselt
[redacted] szám alatti lakos) **alperes** ellen,
kölcsönszerződésből eredő tartozás megfizetése iránt indított perében

Í t é l e t

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság **kötelezi a felperest**, hogy 15 napon belül **fizessen meg az alperesnek** [redacted]
[redacted] Ft **perköltséget**.

Az ítélet ellen annak kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet írásban 3 példányban – elektronikus kapcsolattartás esetén elektronikus úton – a Zalaegerszegi Törvényszékhez címzetten a Nagykanizsai Járásbíróságon lehet előterjeszteni.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri vagy azt a bíróság indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogantatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartása iránti kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság dr. Anka Tibor közjegyző 14 [redacted] /2019 számú fizetési meghagyásos eljárásának iratai, a felperes keresetét tartalmazó irata, az ahhoz csatolt iratok, az ellenkérelem, az alperes szóbeli, írásbeli nyilatkozatai, [redacted], K [redacted], G [redacted] tanúk vallomásai, és a felek által csatolt egyéb iratok, nyilatkozatok alapján az alábbi tényállást állapította meg:
- [2] Az alperes 2007. június 12. napján CHF alapú kölcsönszerződést kötött a felperessel (akkori nevén SUMIT Pénzügyi Zrt.-vel) az Autó-Kanizsa Kft. közvetítőn keresztül, egy FORD Focus típusú gépkocsi megvásárlása céljából. A kölcsönszerződés alapján a felperes 3.233.542,- Ft-nak megfelelő devizaalapú kölcsönt nyújtott az alperesnek a [redacted] frsz.-ú FORD Focus 1.6 autó megvásárlásához.

- [3] Az adatlapon, mely a Kölcsönszerződés és üzletszabályzat szerint a kölcsön egyedi feltételeit tartalmazza, a felek rögzítették, hogy a kölcsön összege 3.233.542,- Ft, a futamidő 120 hónap, a kamatláb 6,08 %, mely a CHF LIBOR változáshoz képest módosulhat, a THM 6,38 %, valamint hogy a szerződés megkötésekor érvényes árfolyam 153,45 HUF/CHF.
Az adatlapon rögzítésre került, hogy a rendszeres havi törlesztéseket a szerződés 2. sz. mellékletét képező törlesztési táblázat tartalmazza. Rögzítésre került az is, hogy az adatlap a „Forint és deviza alapon nyújtott forint fogyasztási kölcsönre vonatkozó fogyasztási kölcsön és üzletszabályzat” elválaszthatatlan részét képezi.
A felek a gépkocsira vételi jogot alapítottak.
- [4] A Kölcsönszerződés és egyben üzletszabályzat 1.1.1.2. pontja határozza meg a deviza alapon nyújtott forint kölcsön fogalmát, akként, hogy az a devizabázison kamatozó forint pénzösszeg, amelyet a finanszírozó az adós rendelkezésére bocsát, az adós pedig köteles azt, és annak kamatait az adatlapon meghatározott devizaárfolyam alapján, valamint az árfolyamkorrekciót forintban vissza-, illetve megfizetni.
A Kölcsönszerződés és egyben üzletszabályzat 1.1.17. pontja határozza meg a devizaárfolyam fogalmát akként, hogy a Raiffeisen Bank Rt. által az adott tárgynapra vonatkozóan közzétett hivatalos deviza eladási árfolyam. A vételi és az eladási árfolyamok konkrét alkalmazását a kölcsönszerződés részletesen meghatározza.
Az 1.1.19. pont szerint az irányadó kamatláb a forint alapú kölcsönnél az egy hónapos BUBOR, CHF alapú forint kölcsönnél az egy hónapos CHF LIBOR, euró alapú forint kölcsönnél az egy hónapos EU RIBOR, vagy az adatlapon meghatározott egyéb irányadó kamatláb.
A szerződés 1.1.20. pontja szerint a kamatszámítás fogalma a jelen kölcsönszerződéshez kapcsolódó pénzügyi számításokban minden naptári hónap 30 naposnak, míg a naptári év 360 naposnak tekintendő.
A Kölcsönszerződés és egyben üzletszabályzat 1.1.22.3. pontja szerint a törlesztési táblázat: Az adósnak a kölcsön részletekben történő megfizetésére vonatkozó rendszeres törlesztés és kamatfizetési kötelezettségeit tartalmazó azon kimutatás, amely megegyezik a kötelező érvényű ajánlaton kidolgozott törlesztési táblázattal. Deviza alapon nyújtott forintkölcsön esetén törlesztés és kamatfizetési kötelezettségeket a finanszírozó jogosult árfolyamkorrekcióval módosítani.
Az 1.1.22.4. szerint a deviza alapon nyújtott forintkölcsön esetén a finanszírozó által az adósnak a törlesztési táblázatban meghatározott ütemezésnek megfelelően kibocsátott és megküldött számla vagy fizetési értesítő minősül a rendszeres számla vagy fizetési értesítőnek. Deviza alapon nyújtott forintkölcsön esetén a z esedékes számlát a finanszírozó a számlakibocsátását megelőző második banki munkanapon érvényes deviza eladási árfolyamon kiszámított rendszeres törlesztési kötelezettséggel állítja ki. A tényleges törlesztést annak figyelembevételével állapítja meg a finanszírozó, hogy a törlesztés ellenértéke mely értéknapon került jóváírásra a finanszírozó bankszámláján. Az árfolyamkülönbségből adódó különbözetet- melyet a finanszírozó a jóváírás értéknapján érvényes deviza eladási árfolyam alapján határoz meg – a finanszírozó a bankszámláján történő jóváírást követő számlán írja jóvá vagy terheli az adósr.
Az 1.1.23. pont szerint a THM a Hpt. 212. § által meghatározott, és a 41/1997(III.5.) Kormányrendelet 8-11/C § -ban valamint az 5-6. sz. mellékleteiben foglaltak szerint kiszámított belső kamatláb, amelynek pontos mértékét a szerződéskötés kori adatok alapján az adatlap tartalmazza. Az adós a kölcsönszerződés aláírásával elismeri, hogy a kölcsönszerződés aláírása előtt a THM rövidítés feltüntetésével 2/10-es jegypontossággal a THM-et, a THM számításnak módját, és a THM számítása során figyelembe nem vett esetlegesen felmerülő egyéb költségeket megismerte.

A Kölcsönszerződés és egyben üzletszabályzat 1.1.26. pontja tartalmazza a kamat fogalmát, és az ügyleti kamat számításának módját, akként, hogy az a $tőke \times 30 \times \text{ügyleti kamatláb} / 360$. Az 1.1.27. pont szerint a tartozás: Az adósnak a finanszírozó felé fennálló teljes tartozása, deviza alapon nyújtott forintkölcsön esetén az árfolyamváltozásokból eredő valamennyi korrekciós tétel és egyéb költségek is.

A 4.21. pont szerint deviza alapú forint kölcsön esetében az adós köteles az árfolyamkockázatot viselni. Jelen szerződés aláírásával adós kijelenti, hogy a finanszírozó az árfolyamkockázat tekintetében adóst teljeskörűen, a szerződéskötést megelőzően tájékoztatta, adós a tájékoztatásban foglaltakat megértette és elfogadta.

A 7.1. pont szerint a kölcsön törlesztőrészleteit és azok fizetési ütemezését a felek a kölcsönszerződés elválaszthatatlan mellékletét képező törlesztési táblázatban határozzák meg.

A 7.2. pont szerint az adós a kölcsön törlesztő részleteit a törlesztési táblázatban foglalt – a teljes futamidőre vonatkozó – törlesztési ütemezésnek megfelelően köteles megfizetni oly módon, hogy az abban meghatározott összegek – deviza alapon nyújtott forintkölcsön esetén a tőke és kamat árfolyamkorrekcióval módosítva az esedékességnek megfelelő értéknapon, illetve amennyiben az a nap banki szünnapra esik, az azt követő első banki munkanapon a finanszírozó bankszámláján jóváírásra kerüljenek.

A 7.4. szerint deviza alapon nyújtott forintkölcsön esetén a finanszírozó a tőke és kamat árfolyamkorrekciót a fizetési ütemezésnek megfelelő gyakorisággal két lépésben – először a számlázást megelőző második munkanapon érvényes deviza eladási árfolyam alapján, majd az adós pénzügyi teljesítését követően a pénzügyi teljesítés napján érvényes deviza eladási árfolyamnak megfelelően – számolja el és azt a követő első számlában érvényesíti.

- [5] Külön kockázatfeltáró nyilatkozat nem készült.
- [6] A szerződés 2. számú mellékletét képező törlesztési táblázat a felek által nem került aláírásra.
- [7] A felperes 2015. április 30. napján a 2014. évi XL. törvény alapján az elszámolást elvégezte, azt az alperes átvette, az abban foglaltakkal szemben panasszal, jogorvoslattal nem élt.
- [8] Tekintettel arra, hogy az alperes a részletfizetési kötelezettségét nem teljesítette, azzal késedelembe esett, így a felperes 2015. szeptember 28. napján kelt levelében azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést, arra való hivatkozással, hogy az alperesnek a kölcsönszerződésből eredő 30 napot meghaladó lejárt tartozása áll fenn, így a kölcsönszerződés értelmében az alperes szerződésszegést követett el. A felmondás napján az alperesnek 674.678,- Ft összegű 30 napot meghaladó lejárt tartozása volt. A felmondást az alperes 2015. október 1. napján vette kézhez.
- [9] A felperes 2019. április 16. napján dr. Anka Tibor közjegyzőtől fizetési meghagyás kibocsátását kérte 2.050.481,- Ft tőke és járulékai behajtása iránt. Az alperesi ellentmondás folytán az eljárás perré alakult. A **felperes a keresetet tartalmazó iratában kérte**, hogy kötelezze a bíróság az alperest, hogy fizessen meg 2.057.246,- Ft tőkét, és ezen összeg után 2015. október 14. napjától a kifizetés napjáig járó mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatát, és perköltséget. A perköltség megállapítását a 32/2003 Im. rendelet 3.§ (2) a) alapján ÁFÁ-val terhelten kérte megállapítani.
- A bíróság anyagi pervezetésére tekintettel a felperes a perfelvételi tárgyalás során kereseti kérelmét a fizetési meghagyásos eljárásban szereplő tőke összegre, azaz 2.050.481,- Ft-ra szállította le, a kamatkövetelés változatlan hagyása mellett.
- A kereset jogalapjaként a felperes a régi Ptk. 523. § (1) bekezdését és a régi Ptk. 526. § (2) bekezdését jelölte meg.

- [10] **Az alperes az érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte**, azt jogalapjában, és összecszerúségében is vitatta, és kérte a felperes perköltségben marasztalását. Perköltségét a 32/2003 IM. rendelet 2.§(1) bekezdés a) pontja alapján ÁFA nélkül kérte megállapítani. Anyagi jogi kifogásként a kölcsönszerződés érvénytelenségére hivatkozott az alperes. Egyrészt az árfolyamkockázatról való tájékoztatás nem megfelelő voltára, e körben arra, hogy szóban az alperes egyáltalán nem kapott tájékoztatást az árfolyamkockázatról, valamint az írásbeli tájékoztatás, ami a Kölcsönszerződés és egyben üzletszabályzatban szerepel nem felel meg a jogszabályoknak, valamint a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban foglalt elveknek, és az EUB-s határozatokban megfogalmazott kritériumoknak sem. Hivatkozott továbbá az alperes arra, hogy a felperes a kockázatot sem tárta fel a régi Hpt. 203. § (1) bekezdése alapján, holott ez 2005. január 1. után kötelező. Hivatkozott arra is, hogy a szerződésben egyáltalán nem szerepel az árfolyamkockázatról való tájékoztatás, és külön kockázatteltáró nyilatkozat sem készült. Erre tekintettel a szerződés teljesen érvénytelen a régi Ptk. 209/A § és a 239. § (2) bekezdése alapján. Másrészt hivatkozott arra az alperes, hogy a szerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c), e) pontja alapján is semmis. E körben előadta, hogy a kölcsön összege devizában nem volt megjelölve, csak forintban, így a szerződés tárgyát a szerződés nem tartalmazza. Hivatkozott arra, hogy a THM-et csak az adatlap tartalmazza, de az is csak a százalékos összeget, viszont a szerződésből és az adatlapból sem ismerhető meg a THM kiszámításnak a módja, továbbá a THM nem valós. A Hpt 213. § (1) bekezdés c) pontja körében hivatkozott arra, hogy a szerződés nem tartalmazza a törlesztési időpontokat, csak a törlesztési táblázat, melyet az alperes nem írt alá, ezáltal nem vált a szerződés részévé. Az összecszerúség körében az alperes előadta, hogy a felperes nem csatolt tételesen levezett, devizanyilvántartást, és nem szerepel számítási mód, hogy az alperes miért ezen összeggel tartozik.
- [11] **A felperes a válasziratában** hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés és mellékletei tartalmazzák a szerződés tárgyát, hiszen a kölcsön összege forintban meg van határozva, és a szerződéskötéskor hatályos jogszabályok nem kötelezték a felperest, hogy a devizanemen és a devizaárfolyamon kívül más is meghatározásra kerüljön a kölcsön összege körében. E tekintetben a 6/2013 Polgári jogegységi határozatnak megfelel a szerződés. Hivatkozott továbbá arra, hogy az 1/2016 Polgári jogegységi határozat szerint is megfelel a szerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjának, ha akár a lerovó, akár a kirovó pénznemben meg van határozva kölcsön összege. A THM körében arra hivatkozott, hogy a THM összegét tartalmazza az adatlap, és olyan költségek, amelyeket a jogszabály határoz meg arra a felperes részleges tájékoztatási kötelezettsége nem terjed ki. A Hpt. 213. § c) pontja szerinti semmisség körében a felperes a törlesztési táblázatra hivatkozott, amely a szerződés részét képezte, és ez alapján az alperes megfelelő tájékoztatást kapott, hiszen a törlesztési táblázat rögzíti a törlesztőrészletek számát, a futamidőt, és a törlesztések gyakoriságát is megadja.
- [12] Az árfolyamkockázatról való tájékoztatás körében a felperes arra hivatkozott, hogy az árfolyamkockázat tényéről, annak hatásairól, módjáról és azon tényről, hogy ezt kizárólag az alperes viseli, az alperes tájékoztatva lett. A kockázatteltáró rendelkezések a szerződésben szerepelnek, az 1.1.1.2., 1.1.1.17., 1.1.22.3., 1.1.22.4., 1.127., 4.21., 7.2, és a 7.4. pontokban, továbbá a törlesztési táblázat végén is szerepel az árfolyamkockázatról való tájékoztatás, így egy átlagos fogyasztó mércéjén keresztül nézve a tájékoztatás megfelel a 6/2013. Polgári jogegységi és a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban foglalt kritériumoknak.

Az összecszerűség körében arra hivatkozott, hogy az F/12 mellékletben csatolt adatlapon havi bontásban szerepelnek az alperes befizetései, és hogy azt mire számolta el a felperes.

- [13] **Az alperes viszontválaszában** a korábban tett nyilatkozatait fenntartotta, a továbbiakban hivatkozott arra, hogy a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja szerint semmis a szerződés, mivel a kölcsönszerződés nem tartalmazza hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb költségek meghatározását, összegét vagy becslést. A THM körében nem lehet tudni, hogy a lakossági vagy vállalati ügyfelekre vonatkozó árfolyam vonatkozik az alperesre. A törlesztési táblázat körében korábbi nyilatkozatát az alperes fenntartotta, miszerint az nem képezi a szerződés részét, mivel a felek által nincs aláírva, valamint az adatlap és a Kölcsönszerződés és egyben üzletszabályzat sem tartalmazza törlesztőrészletek pontos összegét, emiatt is semmis a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja alapján a szerződés. Az árfolyamkockázat körében arra hivatkozott, hogy a felperes nem tájékoztatta az alperest az árfolyamkockázat hatásairól, a felperes által adott tájékoztatás nem felel meg a törvényi minimumnak, nem volt figyelemfelhívó, és tartalmilag nem elégséges.
- [14] **A felperes keresete alaptalan az alábbiak szerint:**
- [15] A fizetési meghagyás kibocsátásának időpontjára tekintettel jelen eljárásra a 2016. évi CXXX. törvény, az (új) Pp. szabályai alkalmazandóak, és a Ptké. 50. § (1) bekezdése alapján tekintettel arra, hogy az új Ptk. hatálybalépésekor fennálló hitelszerződés volt a perbeli kötelem, így a felek jogviszonyára a régi Ptk. szabályai irányadóak.
- [16] **A polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (r.Ptk.) 523. § (1)** bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.
(2) Ha a hitelező pénzintézet, - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - az adós kamat fizetésére köteles (bankkölcsön).
- [17] **Ptk. 200. § (1)** bekezdés szerint a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja.
- [18] **Ptk. 205. § (1)** A szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.
(3) A felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és figyelemmel kell lenniük egymás jogos érdekeire. A szerződéskötést megelőzően is tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.
- [19] **Ptk. 209. § (1)** Tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.
(2) A feltétel tisztességtelen voltának megállapításakor vizsgálni kell a szerződéskötéskor fennálló minden olyan körülményt, amely a szerződés megkötésére vezetett, továbbá a kikötött szolgáltatás természetét, az érintett feltételnek a szerződés más feltételeivel vagy más szerződésekkel való kapcsolatát.
(3) Külön jogszabály meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyek a fogyasztói szerződésben tisztességtelennek minősülnek, vagy amelyeket az ellenkező bizonyításáig

tisztességtelennek kell tekinteni.

(4) A tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszoolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszoolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre.

(5) Nem minősülhet tisztességtelennek a szerződési feltétel, ha azt jogszabály állapítja meg, vagy jogszabály előírásának megfelelően határozzák meg.

[20] **Ptk. 209/A § (2) bekezdés** szerint fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló, továbbá a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis. A semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.

[21] **Ptk. 239. § (2) bekezdés** szerint fogyasztói szerződés részbeni érvénytelenség esetén csak akkor dől meg, ha a szerződés az érvénytelen rész nélkül nem teljesíthető.

[22] A szerződés megkötésekor hatályban volt **A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (r.Hpt.)203. § (1)** A pénzügyi intézmény egyértelműen és közérthetően köteles ügyfeleit, illetve jövőbeni ügyfeleit a pénzügyi intézmény által nyújtott szolgáltatások igénybevételeének feltételeiről, valamint e feltételek módosulásáról tájékoztatni.

(6) Olyan lakossági ügyféllel kötött szerződés esetén, amely devizahitel nyújtására irányul, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmaz, a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja.

(7) A (6) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell

a) devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztő részletre.

[23] **Hpt. 213. § (1)** Semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

a) a szerződés tárgyát,

b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,

c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,

d) azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást,

e) a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat.

[24] A perben lefolytatott bizonyítás eredményeként a bíróság nem osztotta azon felperesi álláspontot, hogy az alperes tájékoztatása megfelelő lett volna az árfolyamkockázat körében.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bíróság megállapította, hogy az írásba foglalt Kölcsönszerződés és egyben üzletszabályzatban szereplő tájékoztatásból nem derül ki, hogy az árfolyamváltozás mit jelent, hogy ez hogyan hat a kamatra, és a törlesztőrészletre, továbbá nem derül ki, hogy valós kockázatot jelent, az sem derül ki, hogy a kockázat jelentős mértékű is lehet, csupán az, hogy az árfolyamkockázatot a fogyasztó viseli.

A Kölcsönszerződés és egyben üzletszabályzat leginkább fogalommeghatározásokat tartalmaz, magát az árfolyamkockázat tényét, mibenlétét nem definiálja, árfolyamkorrekciót jelöl meg, azonban ennek fogalmát sem magyarázza önállóan. A szerződésből nem tűnik ki, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, hogy a törlesztőrészlet jelentős mértékben

[25] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bíróság megállapította, hogy az írásba foglalt kölcsönszerződés nem tartalmaz árfolyamkockázatról való tájékoztatást, csupán azt rögzíti, hogy ezt az alperes elfogadta, megértette, és a 4.21. pontban azon tényt, hogy az árfolyamkockázatot az adós köteles viselni.

[26] Az árfolyamkockázatról történő szóbeli tájékoztatás körében az alperes a személyes meghallgatásakor előadta, hogy az autókereskedésben nem tájékoztatták az árfolyamkockázatról, csupán annyit mondott az üzletkötő, akit az alperes konzekvensen, és határozottan G[REDACTED]-nak nevezett meg, hogy a hitel ugyanolyan kedvező kamatozása lesz, mint a korábbi, a régi FORD autóra felvett hitel, és maximum 1.000- 2.000,- Ft-ot változhat a törlesztőrészlet összege.

Az alperes a személyes meghallgatásakor előadta, hogy egyáltalán nem volt szó az autókereskedésben arról, hogy az árfolyamváltozásnak reális az esélye, hogy az árfolyam korlátlanul megemelkedhet, és arról sem, hogy kizárólag ő viseli az árfolyamkockázatból eredő változásokat. Arról sem volt szó, hogy az árfolyamváltozás hogyan hat a kamatra és a törlesztőrészletre.

Az alperes, valamint a volt házastársa és K. [REDACTED] tanú is alátámasztotta azon alperesi állítást, hogy az alperes az autókereskedésből mind a három alkalommal iratok nélkül érkezett haza.

[28] A bíróság tanúként hallgatta meg az ügyben az alperes által megjelölt üzletkötőt G. [REDACTED], aki bár a szerződésen okirati tanúként szerepel, azonban az alperes határozottan állította, hogy ő volt a perbeli hitelnek az ügyintézője, végig vele beszélt, akárcsak a korábbi autó vásárlásánál. Ezen nyilatkozatot az alperes lánya K. [REDACTED] is alátámasztotta a tanúvallomásában. G. [REDACTED] is akként nyilatkozott, hogy az alperes korábban is vásárolt náluk a szalonban autót. Az, hogy G. [REDACTED] autóértékesítő volt, és tipikusan nem az ő feladata volt a hitelügyintézés, bár az ő számítógépén is fenn voltak a hitelszerződéshez kapcsolódó formanyomtatványok, valamint a tanú maga is akként nyilatkozott, hogy „Esete válogatta, hogy amikor hitelre terelődött a szó, akkor én a hiteles kollégához küldtem-e az ügyfelet vagy elkezdtem kikalkulálni a hitelt, ha az ügyfél

megmondta a futamidőt és a hitelösszeget. A hiteles kollégák feladata volt, hogy az ügyfél adatait számítógépre felvigyék, és hitelbírálatra elküldjék a kérelmet.”

[29] Mindezek alapján valószínűsíthető, hogy az alperes G [REDACTED] tanúval is beszélt a hitel feltételeiről, paramétereiről. Az alperes és K [REDACTED] vallomásából is kiderül, hogy az alperes a harmadik alkalommal már úgy ment az autószalonba, hogy a szerződés, és az ahhoz kapcsolódó iratok készen voltak, hiszen a második alkalommal le kellett adnia a személyes okmányait, abból a célból, hogy a szerződést és az egyéb iratokat elkészítsék. Az alperesi aláírás előtt az autószalon munkatársa csak a hitel bizonyos paramétereit mutatta meg, azaz a hitel összegét, a futamidőt és a törlesztőrészletet, árfolyamkockázatról nem volt szó.

[30] G [REDACTED] tanúvallomásából egyértelműen kitűnik, hogy ő az alperest, az árfolyamkockázatról semmilyen módon nem tájékoztatta.

[31] A bíróság, a felperes M [REDACTED] vonatkozásában tett bizonyítási indítványt miszerint a bíróság keresse meg az Autó Kanizsa Kft. felszámolóját a tanú adatainak közlése végett, azon okból utasította el, hogy a felperes ezen bizonyítási indítványát, bár utólagos bizonyítás körében a 2021. május 17. napján megtartott érdemi tárgyaláson terjesztette elő, arra hivatkozással, hogy G [REDACTED] tanúvallomásából derült ki számára, hogy az Autó Kanizsa Kft.-nél két hitelügyintéző volt, azonban a felperesi képviselőnek arról tudomása volt, hogy M [REDACTED] tanú személyi adataival, és a lakcímével sem rendelkezik, így azon bizonyítási indítványt hogy a bíróság keresse meg az Autó Kanizsa felszámolóját a tanú személyi adatainak közlése végett, a felperesi képviselőnek a 2021. május 17. tárgyaláson, vagy a tudomásszerzést követő 15 napon belül kellett volna előterjesztenie a Pp. 220.§-a szerint. A 2021. május 17. tárgyaláson azonban az eljárás a felek közös kérelmére szünetelésre került, az eljárás a felperes kérelmére folytatódott, a szünetelés 2021. szeptember 17. napjáig tartott. A szünetelés alapján a Pp. 122.§ (1) szerint minden határidő megszakad, és a szünetelés megszűnésétől a határidők újra kezdődnek. Erre tekintettel a fenti bizonyítási indítványt a felperesnek a törvényi határidő szerint legkésőbb 2021. október 4. napjáig kellett volna előterjesztenie. Ehelyett a felperes erre a 2021. október 06. napján érkezett beadványában tett csupán indítványt, mely nyilvánvalóan elkésett, és nem felel meg a bizonyítási indítvány a Pp. 220. §-ban foglalt követelményeknek.

A bíróság M [REDACTED] tanú címének bejelentésére bírói határidőt adott 2021. szeptember 22. napján a 2-II. számú felhívásban akként, hogy a felperes a tanú címét legkésőbb 2021. október 07. napjáig jelentse be. A jelen felhívás azonban a tanú címének bejelentésére vonatkozott, nem arra, hogy ekörben a felperes új bizonyítási indítványt terjesszen elő.

[32] N [REDACTED] meghallgatására vonatkozó felperesi tanú bizonyítási indítványt a bíróság azért utasította el, mert a kölcsönszerződésen jól látható, olvasható N [REDACTED] tanú neve, címe, ezért a felperesnek N [REDACTED] tanú meghallgatása iránt tett bizonyítási indítványt legkésőbb a perfelvétel lezárásáig kellett volna előterjesztenie. E körben nem foghat helyt azon felperesi hivatkozás, miszerint N [REDACTED] szerepéről csupán G [REDACTED] tanúvallomásából szerzett tudomást.

E körben utal arra is a bíróság, hogy fogyasztói kölcsönszerződés esetén a felperest, mint pénzügyi intézményt terheli elsősorban annak a bizonyítása, hogy a fogyasztó részére az árfolyamkockázatról való tájékoztatást megadta, és az is, hogy a tájékoztatás a jogszabályoknak, és a jogegységi határozatokban foglalt irányelveknek megfelelő volt. Az alperes, mint fogyasztó e vonatkozásban ellenbizonyítással élhet.

[33] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes a szerződéskötés során az árfolyamkockázatról való tájékoztatás körében a törvényi kötelezettségeit megszegte, az

alperest nem megfelelően tájékoztatta, sem szóban, sem írásban. A tájékoztatás nem volt világos, nem volt érthető, továbbá hiányos is volt tartalmilag, mind az írásbeli, mind a szóbeli tájékoztatás. Külön kockázatfeltáró nyilatkozat nem készült, és a szerződés sem tartalmazza a devizahitelek kockázatára vonatkozó figyelemfelhívást. Teljesen nélkülözi annak kifejtését, hogy a forint leértékelődése a CHF-el szemben, és a külföldi kamatlábak változása, milyen következményekkel jár az adósra nézve.

A tájékoztatás tehát nem felel meg a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban foglalt kritériumoknak, azaz általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes, körültekintő, átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor nem volt világos és érthető.

- [34] Mivel a felperes a régi Ptk. 205. § (3), és a régi Hpt. 203. § (6) (7) bekezdéseiben előírt tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, így az árfolyamkockázat alperes általi viselésére vonatkozó szerződési feltétel a régi Ptk. 209. § (4) (5) bekezdései alapján tisztességtelen, ezért fogyasztói szerződésről lévén szó a régi Ptk. 209/A § (2) bekezdés alapján semmis.

A semmisség általános jogkövetkezménye, hogy ilyen ügyletre nem lehet jogot alapítani. Mivel a felperes a semmisség jogkövetkezményére vonatkozó keresetet nem terjesztett elő, és a bíróság a kereseti kérelemhez kötve van, azaz olyat nem ítélt meg, amit egyik fél sem kért, ezért a felperes keresetét, mint alaptalan elutasította. Tekintettel arra, hogy a kereset jogalapjában alaptalan, így a bíróságnak azösszezszerűségét nem kellett vizsgálnia, erre tekintettel utasította el a felperes könyvszakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványt.

- [35] A bíróság jelen ügyben vizsgálta az alperes azon anyagi jogi kifogásait is, miszerint a szerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c), e) pontjai alapján semmis lenne. E körben a bíróság azt állapította meg, hogy a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a), és c) pontja alapján az alperes anyagi jogi kifogása nem alapos. A kölcsön összegének meghatározottsága körében az 1/2016. Polgári jogegységi határozat alapján elegendő, ha a hitel összege forintban vagy devizában meg van határozva, és az adatlap 2.a. pontja tartalmazza a hitel forintban megjelölt összegét, így ezen okból nem semmis a kölcsönszerződés.

A régi Hpt. 213 § (1) bekezdés c) pontja körében az adatlap 2.c. pontja tartalmazza a kamatot, és a kamatszámítás módját a szerződés 1.1.26. pontja és a 7.5. pontja megjelöli. E körben megfelel a szerződés a törvényi előírásoknak.

- [36] A THM körében a bíróság az alperesi kifogást részben alaposnak találta. A körben nem találta alaposnak, hogy a THM téves megjelölése, annak esetleges nem valós volta a szerződés semmisségét eredményezné, azonban ezen ok miatt nem semmis a szerződés figyelemmel a 6/2021 Polgári jogegységi határozatra.

Másrészt viszont a THM körében a bíróság megállapította, hogy bár az adatlap 2.c. pontja megjelöli a THM %-os mértékét 6,38 %-ban, és azt is, hogy a THM a CHF LIBOR változáshoz képest változhat, azonban a szerződés 1.1.23. pontja csak utal a jogszabályra, és az adatlapra, és arra, hogy az adós a THM számítás során felmerülő egyéb költségeket megismerte. Ez a bíróság álláspontja szerint nem felel meg a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja szerinti tájékoztatásnak, és a 6/2021. Polgári jogegységi határozatban foglaltaknak sem, mivel THM számítási képletet nem tartalmaz sem az adatlap, sem a kölcsönszerződés, továbbá nem jelöli meg a THM számítása során figyelembe nem vett egyéb költségek meghatározását és összegét, vagy ezekre vonatkozó becslést sem. Ugyan a törlesztési táblázat tartalmaz a THM-mel kapcsolatos tájékoztatást, de a törlesztési táblázat a bíróság álláspontja szerint nem vált a szerződés részévé, mert azt az alperes nem írta alá, sőt a felperes által csatolt törlesztési táblázaton a felperesi aláírás sem szerepel, valamint a törlesztési táblázat tartalmát a szerződés aláírása előtt a lefolytatott bizonyítási eljárás eredménye alapján az alperes nem ismerhette meg. Ezt alátámasztja, hogy az alperes volt házastársa és a lánya is

tanúként elmondta, megerősítve az alperes által elmondottakat, hogy az alperes mindhárom alkalommal iratok nélkül érkezett haza az autó szalonból. Erre tekintettel a bíróság álláspontja szerint a törlesztési táblázat nem vált a szerződés részévé, így a törlesztési táblázatban szereplő tájékoztatások sem vehetők figyelembe.

- [37] Tekintettel arra, hogy a törlesztési táblázat a fentebb kifejtettek miatt nem vált a szerződés részévé, ezáltal a szerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja szerint is semmis, hiszen nem tartalmazza a szerződés a törlesztőrészek számát, összegét és a törlesztési időpontokat sem.
- [38] Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetét elutasította.
- [39] A bíróság a pereszes felperest kötelezte a Pp. 83. § (1) alapján az alperesi perköltség megfizetésére, mely a 32/2003. IM. rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint megbízási szerződés alapján került felszámításra, akként, hogy ellenkérelem, viszontválasz díja ████████ Ft, és tárgyalásonként ████████ Ft ügyvédi munkadíjban állapodtak meg a felek. A bíróság az ügyben 4 tárgyalást tartott, így a ████████ Ft-os összeghez hozzászámítva a négy tárgyalás ████████,-Ft-onként való díját, azaz 1 ████████ Ft-ot, ezáltal az alperes mindösszesen ████████,- Ft perköltség megtérítésére jogosult. Az alperesi perköltség az ÁFA összegét nem tartalmazza, és az ügyvéd úti költség megtérítését sem kérte a megbízási szerződés alapján.

Nagykanizsa, 2021. november 22.

dr. Kránicz Zsófia sk.
bíró